

Ο ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Ιστορία της καμπαλιστικής και ερμητικής μαγείας

Διόδωρος Ράμμος
Ιστορικός – Αρχαιολόγος

Περιεχόμενα

1. Η προϊστορία του αποκρυφισμού.....	3
2. Αρχαία Αίγυπτος και μαγεία.....	6
3. Ιουδαϊσμός εναντίον αποκρυφισμού.....	7
4. Η εμφάνιση του Γνωστικισμού.....	9
5. Νεοπυθαγόρειοι και Νεοπλατωνικοί μάγοι.....	10
6. Ερμητισμός και αστρολογία.....	12
7. Ισλάμ, ο αραβικός Γνωστικισμός.....	13
8. Από τον Γνωστικισμό στον καμπαλισμό.....	15
9. Η Αναγέννηση της μαγείας.....	16
10. Ροδόσταυροι και Σιωνισμός.....	18
11. 1740, η αρχή του τέλους.....	21
12. Μασονία και Θεοσοφία.....	22
13. Ανδρόγυνος ή αρρενόθηλυς.....	24

1. Η προϊστορία του αποκρυφισμού

Η λέξη αποκρυφισμός ή occultism, στην αγγλική ορολογία, δηλώνει την αναζήτηση μιας κρυμμένης γνώσης, κάποιας γνώσης που είναι άγνωστη στο ευρύ κοινό και είναι γνωστή μόνο σε πολύ συγκεκριμένους ανθρώπους. Συναντάται και η ορολογία απόκρυφη τέχνη ή και απόκρυφη επιστήμη.

Στην ελληνική γλώσσα, η έννοια του αποκρυφισμού είναι συνώνυμη με την έννοια της μαγείας. Η λέξη μάγος, όπως αναφέρουν αρχαίοι Έλληνες συγγραφείς, δήλωνε τον ιερέα της Περσίας και αυτό μας είναι γνωστό και από τους τρεις μάγους με τα δώρα, όπως θυμόμαστε από την εορτή των Χριστουγέννων.

Ωστόσο, η λέξη μαγεία είναι άκρως αρνητικό φαινόμενο και καταδικασμένο από την Αγία Γραφή, διότι είναι η συνεργασία των ανθρώπων με τους δαίμονες, μέσω των οποίων οι άνθρωποι αποκτούν έκτακτες γνώσεις ή ικανότητες. Ανάλογα με το αποτέλεσμα που επιδιώκουν οι άνθρωποι, η μαγεία διακρίνεται σε επιμέρους κλάδους, όπως η μαντεία, δηλαδή η προσπάθεια να γνωρίσει κάποιος το μέλλον, η λευκή μαγεία, το να επιχειρεί κανείς να θεραπεύσει κάποιον ή να λύσει κάποιο πρόβλημα, και η χειρότερη μορφή, η μαύρη μαγεία, δηλαδή το να καταστρέψει κάποιος κάποιον άλλο.

Ο άνθρωπος αντίστοιχα, που ασχολείται ενεργά με τον αποκρυφισμό και προσπαθεί να αποκτήσει τις δυνάμεις, που παρέχουν οι δαίμονες, ονομάζεται μάγος ή αποκρυφιστής. Είναι διαπιστωμένο ότι μάγοι υπήρχαν σε όλους τους λαούς της αρχαιότητας, από τους Δρυίδες των Κελτών ως τους μάγους των φυλών της κεντρικής Αφρικής και από τους προκολομβιανούς πολιτισμούς της Αμερικής ως την Ινδία και την Άπω Ανατολή.

Προφανώς, αυτό οφείλεται στο ότι οι άνθρωποι επιθυμούσαν και επιθυμούν να ικανοποιήσουν την υπερηφάνειά τους, να

εκπληρώσουν ανήθικες επιθυμίες, να θρέψουν τον αδηφάγο εγωισμό τους. Και ακριβώς εκεί βρίσκεται πάντα ο εχθρός του ανθρώπου, ο Διάβολος, ο οποίος είναι πρόθυμος να εκπληρώσει κάθε αμαρτωλή επιθυμία μας, με αντάλλαγμα να του παραδώσουμε την ψυχή μας.

Η πρώτη επαφή του ανθρώπου με τον αποκρυφισμό δεν είναι άλλη από αυτό που περιγράφει το τρίτο κεφάλαιο του βιβλίου της Γενέσεως, στην Παλαιά Διαθήκη. Ο Αδάμ και η Εύα ζουν ευτυχισμένοι στον επίγειο Παράδεισο, έχοντας απόλυτα αρμονική σχέση με τον Θεό. Και εκεί παρατηρούμε ότι εμφανίζεται ο αρχέκακος Όφης, με σκοπό να καταστρέψει αυτήν την ευλογημένη κατάσταση. Πώς το πετυχαίνει; Με την πλάνη, δηλαδή με το ψέμα, την απάτη.

Πείθει την Εύα ότι αν παραβεί την εντολή του Θεού, που ήταν να μη δοκιμάσουν τον καρπό του δέντρου της γνώσης του καλού και του κακού, θα αποκτήσει την απαγορευμένη, την απόκρυφη γνώση, που θα βοηθήσει τους Πρωτοπλάστους να ανοίξουν τα μάτια τους και τελικά θα γίνουν «ώς θεοί».

Και πώς αντιδρά η Εύα; Πιστεύει στην πλάνη του Όφεως και γοητεύεται από την θέα του καρπού της γνώσης. Και έτσι ο Αδάμ και η Εύα γοητεύτηκαν από την πλάνη του αποκρυφισμού, αναζητούν την απόκρυφη γνώση και τελικά την αποκτούν, τρώγοντας τον καρπό.

Δυστυχώς, όμως, το αποτέλεσμα δεν ήταν αυτό που υποσχέθηκε ο Όφης, αλλά αυτό που είχε προειδοποιήσει ο Θεός, ότι θα χάσουν την δυνατότητα της αθανασίας και τελικά θα πεθάνουν. Ακριβώς αυτό που μας περιγράφει η Γένεσις είναι ο μόνιμος τρόπος, με τον οποίο ο Διάβολος ξεγελά, κοροϊδεύει τον άνθρωπο και τον οδηγεί στην καταστροφή.

Ο Διάβολος εδώ και χιλιάδες χρόνια λέει το ίδιο ψέμα στον άνθρωπο, ότι θα γίνει θεός χωρίς τον Θεό. Η φράση «έσσεσθε ως θεοί» είναι το σύνθημα, το παραμύθι που επαναλαμβάνει ο Σατανάς και πλανά την οικουμένη όλη. Και οι ταλαίπωροι άνθρωποι, αντί να εμπιστεύονται τον αληθινό Θεό, πιστεύουν στα ψέματα του Διαβόλου και οδηγούνται στην καταστροφή.

Ας επανέλθουμε, όμως, στην ιστορία του αποκρυφισμού. Ο Αδάμ και η Εύα, έστω και αν βγήκαν από τον Παράδεισο, δεν έπαψαν να πιστεύουν στον Θεό. Δεν συνέβη, ωστόσο, το ίδιο και με τον Κάιν, τον πρωτότοκο γιο τους, ο οποίος ενώ γνώριζε τον Θεό, Τον αρνήθηκε, Τον μίσησε και προτίμησε μετά την αδελφοκτονία να φύγει και να δημιουργήσει μια δική του γενιά, αδιάφορη προς τον Θεό.

Εδώ βλέπουμε ότι δεν αρκεί να έχουμε την γνώση του αληθινού Θεού, αλλά και να αγαπάμε τον Θεό. Ο Κάιν γνώριζε ποιος είναι ο Θεός, αλλά κυριεύτηκε από κακία, από αμετανοησία, οπότε η γνώση δεν τον ωφέλησε. Και προφανώς, η γενιά του Κάιν ήταν η γενιά των ανθρώπων που σταδιακά διολίσθησε προς την ειδωλολατρεία, τον πολυθεϊσμό και την σατανολατρεία.

Όλα αυτά τα στοιχεία είναι ορατά στον πρώτο πολιτισμό της γης, που εμφανίζεται στον χώρο της Μεσοποταμίας γύρω στο 3500 π.Χ. και είναι ο ξεχασμένος πολιτισμός των Σουμερίων. Οι Σουμεριοί ήταν ένας μυστηριώδης λαός, που ενδεχομένως να ήταν η φυσική συνέχεια της γενιάς του Κάιν.

2. Αρχαία Αίγυπτος και μαγεία

Η δαιμονολατρεία και η αποκρυφιστική γνώση των Σουμερίων, μετά το γεγονός της διασποράς των εθνών με τον Πύργο της Βαβέλ, το 2735 π.Χ., μεταφέρεται και εκτός Μεσοποταμίας. Έτσι, δημιουργείται άλλο ένα κέντρο αποκρυφισμού, στην Αίγυπτο, που όπως βλέπουμε στο βιβλίο της Εξόδου, οι ειδωλολάτρες ιερείς της Αιγύπτου είναι ταυτόχρονα και ισχυρότατοι μάγοι, που μπορούν με την δύναμη των δαιμόνων να τελούν υπερφυσικές πράξεις.

Καθώς το βασίλειο της Αιγύπτου γίνεται στην Ύστερη Εποχή του Χαλκού η «πρωτεύουσα» και η «πατρίδα» της μαγείας, ο Θεός επιλέγει να ταπεινώσει τους δαιμονολάτρες μέσα στην ίδια τους την έδρα, με τις γνωστές 10 Πληγές του Φαραώ. Ο Θεός χρησιμοποιεί ως εκπρόσωπό Του τον Μωυσή, ενώ ο Διάβολος ενεργεί μέσω των ιερέων της Αιγύπτου.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι Θεός επέτρεψε να γευθεί ο λαός του Ισραήλ την δουλεία των Αιγυπτίων. Διότι μέσα από την αναμέτρηση Μωυσή και Φαραώ βλέπουμε ένα αιώνιο παράδειγμα της σύγκρουσης ανάμεσα στον Θεό και τον Διάβολο. Ο Θεός, μέσα από τον ταπεινό δούλο Του, τον Μωυσή, διασύρει και κατατροπώνει το ισχυρότερο βασίλειο της εποχής, ενώ οι φαινομενικά πανίσχυροι Αιγύπτιοι μάγοι αναγκάζονται να ομολογήσουν στον βασιλιά τους ότι η θεϊκή δύναμη του Μωυσή είναι ασύγκριτα ανώτερη από την δική τους αποκρυφιστική γνώση (Εξ. 8, 15).

Αξίζει να γνωρίζουμε ότι ο σκληρόκαρδος Φαραώ των 10 Πληγών είναι ο Αμενχοτέπ Γ' (Amenhotep) και οι 10 Πληγές με την ακόλουθη Έξοδο των Εβραίων από την Αίγυπτο συμβαίνει το 1374 π.Χ. Ο γιος και διάδοχος του Αμενχοτέπ Γ', ο περίφημος Φαραώ Ακενατών (Akhenaten), συγκλονισμένος από τον διασυρμό των μάγων ιερέων, όταν ανέλαβε την βασιλική εξουσία, αποφάσισε να κηρύξει πνευματικό πόλεμο στους Αιγύπτιους ιερείς και τους

ψεύτικους θεούς, καθώς είχε συνειδητοποιήσει ότι ήταν απατεώνες, και επέβαλε στην χώρα του μια μορφή μονοθεϊστικής λατρείας.

3. Ιουδαϊσμός εναντίον αποκρυφισμού

Σε πολλές άλλες περιπτώσεις, μέσα στα ιερά κείμενα της Παλαιάς Διαθήκης, βλέπουμε την αποκρυφιστική δύναμη του Εωσφόρου να συντρίβεται από την παντοδυναμία του Θεού, όπως στο παράδειγμα του προφήτη Ηλία, που συγκρούστηκε με τους ιερείς των ειδώλων της Χαναάν.

Παρόλα αυτά, οι Εβραίοι συνέχισαν να κάνουν τα ίδια λάθη, δηλαδή αντί να εμπιστεύονται την δύναμη και την αγάπη του Θεού, να εκτρέπονται στην λατρεία των ειδώλων και στον αντίστοιχο αποκρυφισμό. Συνολικά, με τα 430 χρόνια δουλείας του εβραϊκού λαού στην Αίγυπτο, την εγκατάσταση στην Παλαιστίνη το 1334 π.Χ. και αργότερα με την 70χρονη εξορία στην Βαβυλώνα, οι Εβραίοι γνώρισαν τις αποκρυφιστικές γνώσεις των λαών όλης της Μέσης Ανατολής, των Αιγυπτίων, των Χανααναίων και των Βαβυλωνίων.

Κάπως έτσι, δημιούργησαν την δική τους αποκρυφιστική παράδοση, η οποία ασφαλώς ήταν απαγορευμένη από τον Νόμο του Θεού. Συνεπώς, παράλληλα με την επίσημη μονοθεϊστική θρησκεία του Ιουδαϊσμού, συνυπήρχε και ο εβραϊκός αποκρυφισμός, σαν μια δεύτερη παράνομη θρησκεία.

Με την κατάκτηση της Παλαιστίνης από τον Μέγα Αλέξανδρο, το 331 π.Χ., έρχεται σε άμεση επαφή και αλληλεπίδραση η ελληνική φιλοσοφία με τον Ιουδαϊσμό και τις θρησκείες της Ανατολής. Μέσω αυτών των πνευματικών αλληλεπιδράσεων, δημιουργούνται κατά την ελληνιστική και ρωμαϊκή εποχή νέα θρησκευτικά ρεύματα, που κατά κανόνα συνδυάζουν ανατολικό αποκρυφισμό και ελληνική φιλοσοφία.

Ακόμη και οι Εβραίοι αποκρυφιστές επηρεάστηκαν από την ελληνική φιλοσοφία και άρχισαν να χρησιμοποιούν στοιχεία από τον Πυθαγόρα, τον Πλάτωνα και άλλους Έλληνες φιλοσόφους, δημιουργώντας έτσι ένα φιλοσοφικό σύστημα που εξωτερικά θύμιζε φιλοσοφία, αλλά στο βάθος του ήταν αποκρυφισμός και λατρεία του Εωσφόρου.

Πολύτιμες γνώσεις για την ύπαρξη ύποπτων παραθρησκευτικών ομάδων μέσα στους κόλπους των Ιουδαίων μάς παρέχει ο Εβραίος ιστορικός Ιώσηπος, που αναφέρεται αφενός στην αιρετική οργάνωση των Εσσαίων, αφετέρου στους Φαρισαίους, την γνωστή από τα Ευαγγέλια ομάδα παραδοσιακών (υποτίθεται) Εβραίων.

Οι Φαρισαίοι άρχισαν να εμφανίζονται γύρω στο 150 π.Χ. και θεωρούσαν τους εαυτούς τους ραββίνους, δηλαδή δασκάλους και άρχοντες του λαού. Αλλά ενώ μελετούσαν και ερμήνευαν τον Γραπτό Νόμο, άρχισαν να διατυπώνουν μια περίεργη θεωρία, που ερχόταν σε αντίθεση με την Παλαιά Διαθήκη.

Έλεγαν, λοιπόν, ότι ο Μωσής στο όρος Σινά δεν δέχθηκε μόνο τον Γραπτό Νόμο από τον Θεό, την Τορά (Torah), αλλά και έναν προφορικό νόμο, μια προφορική διδασκαλία, που απευθυνόταν μόνο στους Εβραίους, που είχαν υψηλό πνευματικό επίπεδο. Ο Μωσής, με την σειρά του, μεταβίβασε αυτόν τον προφορικό νόμο σε κάποιους σοφούς και εκλεκτούς Εβραίους, οι οποίοι τον διέδιδαν με προσοχή, από γενιά σε γενιά.

Ασφαλώς, αυτή η θεωρία δεν ήταν τίποτα άλλο παρά ένα ψέμα, μια πονηρή επινόηση των Φαρισαίων, μέσω της οποίας εξαπατούσαν τους απλούς Εβραίους και υποβάθμιζαν την αυθεντία του μωσαϊκού Νόμου. Και αυτός ο περίφημος προφορικός νόμος, που δήθεν δόθηκε προφορικά στον Μωσή, ήταν ο αποκρυφισμός, η εβραϊκή δαιμονολατρεία, την οποία δεν τολμούσαν δημόσια και φανερά να αποκαλύψουν οι Φαρισαίοι.

4. Η εμφάνιση του Γνωστικισμού

Όλοι γνωρίζουμε το πόσο σκληρά μιλούσε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός προς τους Φαρισαίους. Τους κατέκρινε δημόσια διότι καταργούσαν τις εντολές του Θεού και δίδασκαν «*διδασκαλίας και εντάλματα ανθρώπων*» (Μρ. 7,7). Μέχρι που τους αποκάλεσε και παιδιά του Διαβόλου, για όσα έλεγαν ή έπρατταν (Ιω. 8,44).

Επομένως, ανάμεσα στους Φαρισαίους υπήρχαν αποκρυφιστές, σατανιστές, που λάτρευαν κρυφά τον Εωσφόρο και ασχολούνταν με την μαγεία, αλλά εξωτερικά παρίσταναν τους ευσεβείς Ιουδαίους. Αυτό αποδεικνύεται περίτρανα και από το ιερό βιβλίο της Αποκάλυψης, όπου αναφέρεται ο Κύριος σε κάποιους Ιουδαίους, που είναι η συναγωγή του Σατανά (Απ. 2,9).

Αυτό το σατανικό τμήμα του εβραϊκού λαού ήταν που πρωτοστάτησε στην θανάτωση του Κυρίου μας, που φώναζε με λύσσα «*σταύρωσον αυτόν*». Και νόμιζαν οι ελεεινοί ότι με τον σταυρικό θάνατο του Κυρίου θα απαλλάσσονταν από Εκείνον. Όμως ο Κύριός μας αναστήθηκε και τους κατέστρεψε τα σχέδια.

Και καθώς έβλεπαν αυτοί οι σατανιστές Εβραίοι να θριαμβεύει και να εξαπλώνεται η Αγία μας Εκκλησία και ο Χριστιανισμός, αποφάσισαν να αναλάβουν δράση, προκειμένου να καταστρέψουν την διάδοση του Ευαγγελίου. Δημιούργησαν μία σειρά από ομάδες, οι οποίες άρχισαν να δηλητηριάζουν, να μολύνουν το καθαρό νερό του Χριστιανισμού, σαν να κάνουν θρησκευτικό ανταρτοπόλεμο και δολιοφθορά εναντίον της Εκκλησίας.

Αυτές οι ομάδες «καταδρομών» των Εβραίων αποκρυφιστών ήταν οι λεγόμενες γνωστικές εκκλησίες, ο Γνωστικισμός. Το φαινόμενο του Γνωστικισμού είναι ιδιαίτερα σύνθετο και ανομοιογενές, καθώς η κάθε γνωστική ομάδα είχε διαφορετικές αντιλήψεις και δοξασίες. Στην πορεία του χρόνου γνωστικές συναγωγές δημιουργήθηκαν και

από εθνικούς, όχι μόνο από Εβραίους, όπως ήταν ο Έλληνας Μαρκίων και οι Πέρσες Ελκεσαίος και Μάνης.

Εκεί που συγκλίνουν ιδεολογικά οι Γνωστικοί είναι στο ότι διδάσκουν πως σκοπός της ζωής του ανθρώπου είναι η γνώση. Και όταν μιλούν για γνώση δεν εννοούν μόνο την επιστημονική, αλλά και την αποκρυφιστική γνώση, γι' αυτό και θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι Γνωστικοί είναι σατανιστές φιλόσοφοι.

Κάποιες γνωστικές ομάδες παρίσταναν τους Χριστιανούς και αυτοονομάζονταν «εκκλησίες», αλλά δίδασκαν ψεύτικες και πλανημένες θεωρίες για το πρόσωπο του Ιησού Χριστού.

Ενδιαφέρον παρουσιάζει το γεγονός ότι ο ψεύτικος Χριστός, όπως τον παρουσιάζει ο αιρεσιάρχης Άρειος τον 4^ο αι. μ.Χ., μοιάζει αρκετά με τον ψεύτικο γνωστικό «Χριστό», του χριστιανίζοντος Γνωστικισμού του 2^{ου} αι. μ.Χ.

Και αν κάνουμε χρονικό άλμα και δούμε την εποχή μας, οι σύγχρονοι Μάρτυρες του Ιεχωβά έχουν εντυπωσιακές ομοιότητες με τους αρχαίους Γνωστικούς, τόσο στην θεωρία όσο και στην πράξη.

5. Νεοπυθαγόρειοι και Νεοπλατωνικοί μάγοι

Εκτός, όμως, από το πολύμορφο θηρίο του εβραϊκού Γνωστικισμού, στην ρωμαϊκή εποχή εμφανίζονται και άλλες παραθρησκευτικές ομάδες, που συνδυάζουν φιλοσοφία και αποκρυφισμό. Αρχικά, εμφανίζεται ο νεοπυθαγορισμός, από τον Ρωμαίο φιλόσοφο Νιγίδιο Φίγουλο (Nigidius Figulus), που ζει τον 1^ο αι. π.Χ.

Οι νεοπυθαγόρειοι χρησιμοποιούσαν την πλατωνική και πυθαγόρεια φιλοσοφία στην θεωρία, αλλά στην πράξη ασχολούνταν με την ανατολική μαγεία και ειδικότερα με νεκρομαντείες, με υπνωτιστικές ενέργειες και με προσκλήσεις ψυχών, μέσω των

οποίων υποτίθεται ότι αναζητούσαν την θέληση των θεών. Γνωστός νεοπυθαγόρειος μάγος ήταν ο Απολλώνιος ο Τυανεύς.

Κατά τον 2^ο αι. μ.Χ. ο νεοπυθαγορισμός συνδέεται με τον μεσοπλατωνισμό και τον Γνωστικισμό, από τον φιλόσοφο Νουμήνιο, που ζει στην Απάμεια της Συρίας. Και η σύγχυση φιλοσοφικών και αποκρυφιστικών ρευμάτων ολοκληρώνεται τον 3^ο αι. μ.Χ., όταν εμφανίζονται δύο νέες θρησκευτικές τάσεις, ο ερμητισμός και ο νεοπλατωνισμός.

Ο νεοπλατωνισμός είναι η τελική φάση της παρακμής της ειδωλολατρικής φιλοσοφίας. Θεμελιωτής του είναι ο ελληνομαθής Αιγύπτιος φιλόσοφος Πλωτίνος, που είχε διαδόχους του τον Φοίνικα Πορφύριο, που έγραψε το έργο «*Κατά Χριστιανῶν λόγοι*», και τον Σύριο Ιάμβλιχο, ο οποίος ήταν οπαδός της θεουργίας, δηλαδή της τελετουργικής μαγείας των αρχαίων Αιγυπτίων.

Οι νεοπλατωνικοί φιλόσοφοι ήταν φανατικοί εχθροί του Χριστιανισμού. Είχαν ταυτίσει την ελληνική φιλοσοφία με την δαιμονολατρεία και πρακτικά δεν διέφεραν από τα σημερινά μέντιουμ. Οπαδός του νεοπλατωνισμού ήταν και ο παρανοϊκός αυτοκράτορας Ιουλιανός ο Παραβάτης, ο οποίος ήταν ένας μορφωμένος σατανιστής.

Αποφασιστικό πλήγμα στον νεοπλατωνισμό έδωσε ο αυτοκράτορας Ιουστινιανός, ο οποίος τον 6^ο αιώνα δίνει εντολή να κλείσει η νεοπλατωνική Ακαδημία της Αθήνας, η οποία δεν είχε καμία σχέση πρακτικά με την αρχαία πλατωνική Ακαδημία, αλλά είχε καταντήσει σχολή που δίδασκε μαγεία και αστρολογία.

6. Ερμητισμός και αστρολογία

Παράλληλα με το θλιβερό φαινόμενο του νεοπλατωνισμού κινήθηκε και η θρησκεία του ερμητισμού. Ήδη αναφερθήκαμε στην μαγεία των Αιγυπτίων, που έχει αρχαιότατες ρίζες. Με την κατάκτηση της Αιγύπτου από τον Μέγα Αλέξανδρο και την εγκαθίδρυση της δυναστείας των Πτολεμαίων, οι Έλληνες γνώρισαν σε βάθος τον αιγυπτιακό αποκρυφισμό και άρχισαν να μεταφράζουν στην ελληνική γλώσσα κείμενα Αιγυπτίων μάγων.

Ο θεός της μαγείας και της γνώσης στην αρχαία Αίγυπτο ονομαζόταν Θωθ (Toth). Οι Πτολεμαίοι, βλέποντας τις ομοιότητες που είχε ο Θωθ με τον ελληνικό Ερμή, ταύτισαν τον Θωθ με τον Ερμή και τον ονόμασαν Τρισμέγιστο Ερμή. Αντίστοιχα, τα μαγικά κείμενα που άρχισαν να μεταφράζονται, από τα αιγυπτιακά στα ελληνικά, ονομάστηκαν ερμητικά κείμενα.

Έτσι, μέσα από την ανάμειξη ελληνικής φιλοσοφίας, αιγυπτιακής μαγείας και από επιρροές του Γνωστικισμού, διαμορφώθηκε τον 3^ο αι. μ.Χ. η θρησκεία του ερμητισμού. Οι ερμητικοί, όπως και οι Γνωστικοί, είχαν θεοποιήσει την γνώση και κήρυτταν ότι αυτό είναι το νόημα της ζωής.

Η παρανοϊκή τους διδασκαλία συνοψίζεται στα εξής. Ο ύψιστος θεός του ερμητισμού είναι αρρενόθηλυσ και έτσι πλάθει τον αρχέτυπο άνθρωπο, να είναι άνδρας και γυναίκα ταυτόχρονα. Ο φυσικός κόσμος είναι ένας δεύτερος θεός. Η γη περιβάλλεται από επτά ουραμούς, δηλαδή επτά πλανητικούς κύκλους.

Κάποια στιγμή ο αρχέτυπος άνθρωπος έσπασε την περιφέρεια των επτά πλανητών, την τρύπησε ταξιδεύοντας μέχρι την γη, όπου γοητεύτηκε από την Φύση, ενώθηκε μαζί της και γέννησε επτά γήινους ανδρόγυνους ανθρώπους. Αργότερα χωρίστηκαν αυτοί οι άνθρωποι και προέκυψαν τα δύο φύλα.

Ο ερμητισμός είχε ιδιαίτερη εκτίμηση στην αστρολογία. Πίστευαν ότι την στιγμή που γεννιέται κάθε άνθρωπος, ανάλογα με την θέση των άστρων, κατεβαίνει ένας δαίμονας από τον αντίστοιχο πλανήτη και μπαίνει στο σώμα του βρέφους, μέχρι τον λαιμό. Μέσω αυτού του δαίμονα τα άστρα επηρεάζουν την ζωή των ανθρώπων.

Η γνώση του θεού επιτυγχάνεται με την παρατήρηση της φύσης ή με την άμεση θέα του θεού, που γινόταν με μαγικές τελετές. Οι ερμητικοί ήταν κλειστή ομάδα, που θεωρούσαν ότι μόνο αυτοί κατείχαν την αλήθεια και την γνώση, ενώ οι υπόλοιποι άνθρωποι ήταν βυθισμένοι στην πλάνη. Η λατρεία της γνώσης οδηγούσε τους ερμητικούς να μελετούν την φυσική και τα μαθηματικά, ώστε να γνωρίσουν τα μυστήρια του σύμπαντος και να γίνουν παντοδύναμοι.

Τέλος, οι ερμητικοί όπως και οι Γνωστικοί, πίστευαν στην μετεμψύχωση. Έλεγαν ότι οι ψυχές των ανθρώπων κατάγονται από την ψυχή του σύμπαντος, πρώτα μπαίνουν σε ερπετά, μετά σε υδρόβια, μετά σε ζώα, έπειτα σε πτηνά και τέλος σε σώματα ανθρώπων. Οι αγαθές ψυχές καταλήγουν μέσα στον θεό, κάτι που υποστήριζε και ο Πλωτίνος.

7. Ισλάμ, ο αραβικός Γνωστικισμός

Η επικράτηση του Χριστιανισμού στο ρωμαϊκό κράτος, κατά τον 4^ο αιώνα, περιόρισε την εξάπλωση όλων αυτών των θρησκευτικών ομάδων. Οι Πατέρες της Εκκλησίας μας πολέμησαν όλες αυτές τις διαβολικές και ψευδείς διδασκαλίες, αλλά δεν τις εξαφάνισαν ολοσχερώς.

Οι Εβραίοι Γνωστικοί συνέχισαν την δόλια δράση τους, με το να γράφουν ψευδεπίγραφα «Ευαγγέλια» και άλλα απόκρυφα βιβλία, δίδασκαν μαγεία στις διάφορες εθνότητες της Μεσογείου, διαμόρφωσαν το Ταλμούδ, δηλαδή κατέγραψαν σε βιβλία τις

διάφορες ραββινικές ερμηνείες, με τις οποίες παραμόρφωσαν ανεπανόρθωτα τον Ιουδαϊσμό της Παλαιάς Διαθήκης, και έγραφαν και βλάσφημα βιβλία κατά του προσώπου του Κυρίου μας, όπως το Τολεδότ Γιεσού (*Toledot Jesu*), όπου δίδασκαν ότι ο Ιησούς ήταν ένας άνθρωπος που διδάχθηκε την αιγυπτιακή μαγεία και προσπάθησε να πλανήσει με μάγια το εβραϊκό έθνος.

Ένα ακόμη ολέθριο αποτέλεσμα του εβραϊκού Γνωστικισμού ήταν και η δημιουργία του Ισλάμ. Ο ψευδοπροφήτης του Ισλάμ, ο περίφημος Μωάμεθ, είχε γνωριστεί με ένα πλήθος από Γνωστικούς, κυρίως με τους Εβιονίτες και τους Ελκεσαΐτες της Μεσοποταμίας, οι οποίοι τον ενίσχυσαν να δημιουργήσει την θρησκεία του Ισλάμ και να συγγράψει το Κοράνι.

Το βιβλίο του Κορανίου δεν είναι τίποτα περισσότερο από ένα άθλιο συνονθύλευμα από θεωρίες που υπήρχαν στα γνωστικά ψευδοευαγγέλια, όπως του Θωμά, του Βαρθολομαίου, την Αποκάλυψη του Πέτρου, τα βιβλία του Ενώχ και των Ιωβηλαίων.

Μέσα στο Κοράνι βλέπουμε και την απόπειρα να παρουσιαστεί ο Διάβολος (Iblis) λιγότερο κακός, από όσο τον παρουσιάζει η Αγία Γραφή. Αυτό ακριβώς έκαναν και οι αρχαίοι Γνωστικοί, προσπαθούσαν να πείσουν τους οπαδούς τους ότι ο Σατανάς δεν είναι κακός. Οι πιο ακραίοι Γνωστικοί έφταναν σε σημείο να ονομάζουν τον Εωσφόρο καλό και αδικημένο θεό, ενώ τον Θεό της Αγίας Γραφής Τον ονόμαζαν κακό Δημιουργό.

Και, καθώς το Ισλάμ πηγάζει από τον Γνωστικισμό, δεν θα μπορούσε να λείπει και το στοιχείο του αποκρυφισμού, καθώς το Κοράνι μιλάει για τα μυθικά Τζίνι και για καλή μαγεία (*sihr* στα αραβικά), που υποτίθεται χρησιμοποίησε ο βασιλιάς Σολομώντας, μια θεωρία που εμφανίζεται στο αποκρυφιστικό βιβλίο του 3^{ου} αι. μ.Χ. «*Διαθήκη Σολομώντος*».

8. Από τον Γνωστικισμό στον καμπαλισμό

Κάπως έτσι διαδραματίζεται η πορεία του αποκρυφισμού, από την αρχαιότητα ως τον Μεσαίωνα. Δυστυχώς, όμως, η δράση του Διαβόλου και των οργάνων του δεν τελειώνει με την εμφάνιση του αιμοσταγούς Ισλάμ. Ο εβραϊκός αποκρυφισμός δεν είχε σβήσει με την παρακμή των αρχαίων γνωστικών ομάδων.

Οι Εβραίοι σατανιστές συνέχισαν να ασχολούνται, έστω και κρυφά, με τον αποκρυφισμό και την λατρεία των δαιμόνων. Συνέχισαν να κρύβουν, πίσω από την φιλοσοφία ή τον μυστικισμό, τον πόθο τους να καταλύσουν την λατρεία του αληθινού Θεού και να επιβάλουν την λατρεία του Εωσφόρου.

Και κάποια στιγμή, στα τέλη του 12^{ου} αι. μ.Χ., αποφάσισαν να ομολογήσουν επίσημα ότι η θρησκεία τους δεν είναι ο αρχαίος Ιουδαϊσμός ή απλά το Ταλμούδ, αλλά ο Γνωστικισμός, ο φιλοσοφικός σατανισμός. *Πῶς τοῦτο γέγονεν*; Με το να γράψουν και να δημοσιεύσουν, στα μέρη της Προβηγκίας, στα σύνορα Γαλλίας και Ισπανίας, το καμπαλιστικό βιβλίο Μπαχίρ (Bahir).

Σε αυτό το σημείο θα κάνουμε την διευκρίνιση ότι η εβραϊκή λέξη Καμπάλα ή Καμπαλάχ (Qabalah) σημαίνει παράδοση. Οπότε αυτοί οι αποκρυφιστές Εβραίοι αυτοονομάζονταν καμπαλιστές, δηλαδή παραδοσιακοί, καθώς ισχυρίζονταν ότι διέσωζαν την προφορική παράδοση, που είχε δώσει ο Θεός στον Μωυσή, το ψέμα δηλαδή που πρωτοχρησιμοποίησαν οι Φαρισαίοι.

Παρά το ότι η δημοσίευση του Μπαχίρ προκάλεσε αντιδράσεις από κάποιους ταλμουδιστές ραββίνους, η γοητεία της πλάνης, ο αποκρυφισμός άρχισε να κερδίζει τις καρδιές των ούτως ή άλλως πλανημένων Εβραίων. Οι καμπαλιστικές θεωρίες του Μπαχίρ άρχισαν να εξαπλώνονται και στους Εβραίους της Ισπανίας και, έναν αιώνα αργότερα, γύρω στο 1280, γράφεται το επόμενο καμπαλιστικό βιβλίο, το Ζόχαρ ή Ζοχάρ (Zohar).

Το Ζοχάρ βρήκε τέτοια απήχηση στον εβραϊκό κόσμο, που θα μπορούσαμε να το χαρακτηρίσουμε ως το ευαγγέλιο του καμπαλισμού. Με την κυκλοφορία του Ζοχάρ, η εξάπλωση των καμπαλιστικών ιδεών ήταν ραγδαία, από την Ισπανία στους Εβραίους της Ιταλίας και από εκεί στην ανατολική Μεσόγειο, μέσα στον 14^ο αιώνα.

Σποραδικά, υπήρχαν Εβραίοι καμπαλιστές που δίδασκαν τον καμπαλιστικό αποκρυφισμό και σε μη Εβραίους. Μια τέτοια περίπτωση ήταν ο αποστάτης Έλληνας φιλόσοφος και φίλος του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, ο Γεώργιος Πλήθων ή Γεμιστός, που διδάχθηκε καμπαλισμό από έναν Εβραίο αποκρυφιστή, που λεγόταν Ελισαίος.

Ο Γεμιστός, με την σειρά του, πρότεινε να αποκηρύξουν οι Έλληνες τον Χριστιανισμό και να επανέλθουν στην αρχαία θρησκεία. Αλλά πίσω από τον «ελληνισμό» του Γεμιστού δεν βρισκόταν το αρχαίο Δωδεκάθεο, αλλά η εβραϊκή Καμπαλάχ, μεταμφιεσμένη και μασκαρεμένη με αρχαία ελληνικά άμφια.

9. Η Αναγέννηση της μαγείας

Από εκείνη την εποχή, τον 15^ο αιώνα, όπου η Κωνσταντινούπολη πέφτει στα χέρια των Τούρκων και αρκετοί λόγιοι Έλληνες βρίσκουν καταφύγιο στις ιταλικές πόλεις, λήγει ο Μεσαίωνας και αρχίζει η Αναγέννηση, η Νεότερη Ιστορία. Τα σχολικά βιβλία μάς διδάσκουν ότι η εποχή της Αναγέννησης συνδέεται με την άμεση επαφή, που απέκτησαν οι Ιταλοί και οι άλλοι Ευρωπαίοι με την αρχαία ελληνική σοφία.

Είναι αυτή η αλήθεια; Όχι, αυτή είναι μόνο μία πλευρά της αλήθειας. Η πλήρης αλήθεια είναι ότι η Αναγέννηση είναι η ανακάλυψη του αποκρυφισμού, και συγκεκριμένα της καμπαλιστικής και της ερμητικής μαγείας. Και το κακό ξεκίνησε

μέσα από τον Γεμιστό, που συμμετείχε στην ψευδοσύνοδο της Φερράρας – Φλωρεντίας, το 1445.

Εκεί, ο Γεμιστός άρχισε να διδάσκει τις αποκρυφιστικές του γνώσεις στους ρωμαιοκαθολικούς της Φλωρεντίας και στον άρχοντα της πόλης, τον Κοσμά Μέδικο. Οι Ιταλοί ενθουσιάστηκαν και γοητεύτηκαν από την πλάνη του Γεμιστού και άρχισαν να αναζητούν αποκρυφιστικά βιβλία, για να μάθουν περισσότερα.

Συνεπώς, η γοητεία της πλάνης κυρίευσε και την πόλη της Φλωρεντίας. Σύντομα ήρθαν από την τουρκοκρατούμενη πλέον Ελλάδα και άλλα βιβλία, η συλλογή των Ερμητικών, κείμενα του Πορφύριου, του Ιάμβλιχου και του Πλωτίνου, τα οποία άρχισε να μεταφράζει στα λατινικά ο ρωμαιοκαθολικός ιερέας Μαρσίλιο Φιτσίνο (Marsilio Ficino), από το 1462 και έπειτα.

Ίσως το πιο θλιβερό σε αυτό το γεγονός είναι ότι αυτοί που πλέον λαχταρούσαν να αποκτήσουν την γνώση του αποκρυφισμού δεν ήταν κάποιοι αμόρφωτοι και απλοϊκοί άνθρωποι των «σκοτεινών» μεσαιωνικών χρόνων, αλλά οι λόγιοι, οι επιστήμονες, η άρχουσα τάξη της νεότερης Ευρώπης.

Όμως, όπως και οι Εβραίοι, έτσι και οι δυτικοευρωπαίοι ήταν πλανημένοι άνθρωποι, αιρετικοί, μακριά από την αλήθεια του Θεού. Δεν ήταν σε θέση να συνειδητοποιήσουν ότι τα κείμενα που είχαν μπροστά τους ήταν κείμενα μαγείας, βιβλία σατανισμού. Νόμιζαν ότι είχαν ανακαλύψει μια αρχαία γνώση, μια πρωτόγονη θεολογία, από τα βάθη του παρελθόντος (Prisca theologia).

Και το κακό πλέον δεν είχε τελειωμό, η χιονοστιβάδα μόλις είχε αρχίσει να σχηματίζεται. Λίγο αργότερα, ένας από τους μαθητές του Φιτσίνο, ο Μιράντολα (Giovanni Pico della Mirandola), άρχισε να μελετά εκτός από τα ερμητικά κείμενα και τα καμπαλιστικά. Το 1486 μεταφράζεται το Μπαχίρ από τα εβραϊκά στα λατινικά και ο

Μιράντολα ενθουσιασμένος άρχισε να διαδίδει τον εβραϊκό καμπαλισμό στον ευρωπαϊκό κόσμο.

Από το 1517 διαδίδεται ο εβραϊκός αποκρυφισμός και στην Γερμανία (από τον Johann Reuchlin), ενώ σε λίγα χρόνια γίνεται γνωστός στους Γάλλους και τους Άγγλους. Παράλληλα με την διάδοση της καμπαλιστικής μαγείας, ακολουθούσε και το αγαπημένο της ξαδελφάκι, η αιγυπτιακή-ερμητική μαγεία, με αποτέλεσμα καμπαλισμός και ερμητισμός να σαρώνουν χέρι-χέρι την Ευρώπη.

Ο παπισμός, κατά την διάρκεια του 16^{ου} αιώνα, δεν εναντιώθηκε στην εξάπλωση του αποκρυφισμού, παρά μόνο όταν ο Ιταλός λάτρης του ερμητισμού Ιορδάνης Μπρούνο (Giordano Bruno) άρχισε να κηρύττει δημόσια ότι οι Ευρωπαίοι έπρεπε να εγκαταλείψουν τον Χριστιανισμό και να ασπαστούν τον ερμητισμό ως θρησκεία τους.

Τότε ενεργοποιήθηκε η θηριώδης Ιερά Εξέταση και το 1600 μ.Χ. ο Μπρούνο κήκε ζωντανός από τους παπικούς δημίους. Από τότε η διάδοση του καμπαλισμού και του ερμητισμού στις ρωμαιοκαθολικές χώρες περιορίστηκε, ενώ συνέχισε με αμείωτη ένταση στις προτεσταντικές χώρες, κυρίως στην Αγγλία και την Γερμανία.

10. Ροδόσταυροι και Σιωνισμός

Κατά την διάρκεια του 17^{ου} αιώνα συμβαίνουν στην Ευρώπη δύο συγκλονιστικά γεγονότα, για την μετέπειτα πορεία του αποκρυφισμού. Το πρώτο είναι η εμφάνιση του ροδοσταυρικού κινήματος. Οι ροδόσταυροι (Rosicrucians) ήταν μια ομάδα Γερμανών προτεσταντών, που είχαν φτάσει σε τέτοιο σημείο πλάνης, που πίστευαν ότι ο συνδυασμός του Χριστιανισμού και της μαγείας (ερμητικής και καμπαλιστικής) θα μπορούσε να

δημιουργήσει μια καλύτερη Ευρώπη. Δηλαδή Χριστός και Διάβολος μαζί!

Οι παράξενες θεωρίες των ροδόσταυρων είχαν ως αφετηρία τα κηρύγματα του Άγγλου μαθηματικού και ερμητικού μάγου Ιωάννη Ντη (John Dee). Οι ενθουσιώδεις ροδόσταυροι επαναστάτησαν το 1619 στην Πράγα, για να φτιάξουν το πρώτο ροδοσταυρικό κράτος, αλλά σύντομα συντρίφθηκαν από τα ρωμαιοκαθολικά στρατεύματα. Μετά την αποτυχία τους, κάποιοι από τους Γερμανούς ροδόσταυρους κατέφυγαν στην Αγγλία και εκεί ενώθηκαν με τους Άγγλους ομοϊδεάτες τους, επικεφαλής των οποίων ήταν ο Φράνσις Μπέικον (Francis Bacon).

Εκεί, στην Αγγλία, οι ροδόσταυροι βρήκαν καταφύγιο σε δύο χώρους. Ο ένας ήταν τα Πανεπιστήμια, όπως η Royal Society, και ο άλλος ήταν οι τεκτονικές στοές. Οπότε, από τα μέσα του 17^{ου} αιώνα, πανεπιστήμιο, αποκρυφισμός και μασονία γίνονται συγκοινωνούντα δοχεία στα εδάφη της Βρεταννίας.

Το άλλο γεγονός του 17^{ου} αιώνα, που προκάλεσε αλυσιδωτές αντιδράσεις, ήταν η εμφάνιση του καμπαλιστή ψευδομεσσία Σαμπαταί Τσεβί (Sabbatai Zevi), ο οποίος το 1665 ανακήρυξε τον εαυτό του ως τον αναμενόμενο μεσσία του εβραϊκού έθνους. Οι περισσότεροι Εβραίοι της εποχής ενθουσιάστηκαν με την προσωπικότητα του Σαμπαταί και πίστεψαν ότι είχε έρθει το ποθούμενο για την ίδρυση του κράτους του Ισραήλ.

Ωστόσο, η κωμικοτραγική κατάληξη του κινήματος του Σαμπαταί απογοήτευσε τους Εβραίους, αλλά είχε και ένα ολέθριο αποτέλεσμα. Έδωσε την ιδέα σε μια ομάδα καμπαλιστών Εβραίων να σταματήσουν να περιμένουν τον ερχομό του μεσσία και πήραν την απόφαση να συστήσουν το κράτος του Ισραήλ από μόνοι τους, χωρίς τον μεσσία! Αυτό ασφαλώς ήταν εντελώς αντίθετο προς το γράμμα και το πνεύμα της Παλαιάς Διαθήκης, που ξεκάθαρα έλεγε

ότι πρώτα θα έρθει ο μεσσίας και έπειτα εκείνος θα δημιουργήσει το αιώνιο βασίλειο του Ισραήλ, με κέντρο την Ιερουσαλήμ.

Με αυτά τα δεδομένα, δηλαδή της μη εμφάνισης του μεσσία, ωριμάζει στις πονηρές συνειδήσεις των Εβραίων η ιδέα του Σιωνισμού, δηλαδή να δημιουργήσουν οι ίδιοι το κράτος του Ισραήλ στην Παλαιστίνη και μετά να βρουν και κάποιον μεσσία να τους κυβερνήσει. Και όλα αυτά θα συνέβαιναν όχι με την δύναμη και την ευλογία του Γιαχβέ, αλλά με την δύναμη του αποκρυφισμού, με την ενίσχυση του Διαβόλου, τον οποίο λάτρευαν οι καμπαλιστές Εβραίοι.

Ασφαλώς, για να επιτευχθεί το σιωνιστικό όνειρο των Εβραίων αποκρυφιστών, έπρεπε να συντελεστούν συγκλονιστικά γεγονότα. Και το βασικότερο όλων ήταν ότι για να φέρουν τον δικό τους καμπαλιστικό μεσσία, έπρεπε να φύγει από τον θρόνο του ο αληθινός, ο χριστιανικός Μεσσίας, ο Ιησούς Χριστός.

Δύο βασιλιάδες στον ίδιο θρόνο δεν χωράνε! Ιδίως στον χώρο της Ευρώπης, δεν ήταν δυνατόν να λατρεύονται και να προσκυνούνται δύο μεσσίες ταυτόχρονα. Γι' αυτό οι Σιωνιστές έπρεπε να ξεριζώσουν την πίστη του Μεσσία Ιησού, για να βάλουν στην θέση Του τον δικό τους, τον ψεύτικο μεσσία.

Επομένως, έτσι εξηγείται γιατί ο Σιωνισμός μάχεται με λυσσαλέο τρόπο εναντίον του Χριστού και της Αγίας μας Εκκλησίας, γιατί ποτέ δεν θα πετύχει τον τελικό του σκοπό, όσο υπάρχουν άνθρωποι που πιστεύουν ότι ο Ιησούς είναι ο Μεσσίας, όσο θα υπάρχει το βασίλειο του Ιησού, που είναι η Εκκλησία, όσο θα υπάρχει η Ελλάδα, μια χώρα άρρηκτα συνδεδεμένη με τον Χριστιανισμό.

11. Η αρχή του τέλους, 1740

Η ευκαιρία που αναζητούσαν οι Εβραίοι Σιωνιστές, για να ξεκινήσουν τον αγώνα για τον αποχριστιανισμό της Ευρώπης, δόθηκε το 1740, όταν βασιλιάς της Πρωσσίας (Prussia), της σημερινής βόρειας Γερμανίας, έγινε ο Φρειδερίκος Β' (Frederick II). Το μίσος που ένιωθε αυτός ο κίναιδος και σατανιστής βασιλιάς εναντίον του Χριστιανισμού τον οδήγησε να συνεργαστεί με επίλεκτους Εβραίους καμπαλιστές και από κοινού να δουλέψουν, για την καταστροφή της Εκκλησίας.

Από τότε, δημιουργείται ένα ολόκληρο επιτελείο Ευρωπαίων και Εβραίων σατανιστών, με έδρα την Πρωσσία, μέσα από το οποίο προήλθαν αναρίθμητες συμφορές. Η επέκταση και εξάπλωση της μασονίας, ο Γαλλικός Διαφωτισμός, το άκρως αποκρυφιστικό Τάγμα των Ιλλουμινάτων (Illuminati) και η Ασιατική Αδελφότητα (Asiatic Brethren). Έργο του Φρειδερίκου ήταν να ενσωματώσει και τους ροδόσταυρους της Γερμανίας μέσα στην μασονία, που ταυτίστηκε έκτοτε με τον καμπαλισμό και τον ερμητισμό.

Η τελική πράξη του Φρειδερίκου, που έδωσε απεριόριστη ώθηση στον Σιωνισμό, ήταν ότι συνεργάστηκε και με ένα νεαρό Εβραίο της Φρανκφούρτης, τον οποίο και μετέτρεψε σε οικονομικό γίγαντα, καθώς τον έκανε κάτι σαν υπουργό Οικονομικών στο κρατίδιο της Έσσης. Το όνομα αυτού του Ασκεναζί Εβραίου ήταν Μάγιερ Άμσελ Ρότσιλντ (Rothschild).

Με την στήριξη της γερμανικής αποκρυφιστικής ηγεσίας, ο Ρότσιλντ σύντομα έγινε ο ισχυρότερος τραπεζίτης στην Ευρώπη. Το 1815 η οικογένεια Ρότσιλντ έγινε κυρίαρχη και στο άλλο αποκρυφιστικό κέντρο της Ευρώπης, την Αγγλία, που έκτοτε υπηρετεί πιστά τις εντολές των Σιωνιστών.

Ο 19^{ος} αιώνας ήταν η εποχή που ο αποκρυφισμός θριαμβεύει σχεδόν σε όλα τα επίπεδα στην Ευρώπη. Ο εβραϊκός καμπαλισμός

κυριαρχεί σε κάθε τομέα. Στην οικονομία κυριαρχεί το τραπεζικό σύστημα, που ελέγχεται από την οικογένεια Ρότσιλντ. Στην επιστήμη, εκτός από τους μασόνους ιστορικούς, που συκοφαντούν τον Χριστιανισμό και το Βυζάντιο, εμφανίζεται η δαρβινική θεωρία της εξέλιξης, που ήταν γέννημα θρέμμα της καμπαλιστικής αγγλικής μασονίας.

Τέλος, στον χώρο της πολιτικής δημιουργείται από τους πράκτορες του Σιωνισμού το γνωστό δίπολο Αριστεράς και Δεξιάς. Ο χώρος της Αριστεράς αιχμαλωτίζεται από τον Εβραίο καμπαλιστή Μαρξ, ο οποίος μεταφέρει στον χώρο της πολιτικής θεωρίας τις βασικές ιδέες του καμπαλισμού.

Αντίστοιχα, για τον χώρο της Δεξιάς αναθέτουν στους ροδόσταυρους της Αγγλίας και της Γερμανίας να δημιουργήσουν εθνικιστικές ομάδες, που καπηλεύονται τις έννοιες της πατρίδας και της παράδοσης. Από ερμητικούς ροδόσταυρους δημιουργείται το Ερμητικό Τάγμα της Χρυσής Αυγής στην Αγγλία (το 1888) και, λίγο αργότερα, η εταιρεία της Θούλης (Thule) στην Γερμανία.

Είναι πραγματικά θλιβερό και τραγικό το ότι οι δύο κυρίαρχες πολιτικές ιδεολογίες μέχρι σήμερα στην Ευρώπη είναι προέκταση του αποκρυφισμού, η Αριστερά του καμπαλισμού και η Δεξιά του ερμητισμού. Και το πιο θλιβερό είναι ότι οι άνθρωποι μέχρι σήμερα στηρίζουν τις ελπίδες του σε αυτά τα δύο σατανικά κατασκευάσματα.

12. Μασονία και Θεοσοφία

Από την πορεία του αποκρυφισμού κατά την διάρκεια του 19^{ου} αιώνα αξίζει να αναφέρουμε άλλα δύο πρόσωπα, τον αρχιμασόνο της Αμερικής Άλμπερτ Πάικ (Pike) και την Ουκρανή Έλενα Μπλαβάτσκυ (Blavatsky). Ο Πάικ στα διάφορα συγγράμματά του

αποκάλυψε, με αφοπλιστική ειλικρίνεια, ότι το βασικό στοιχείο του τεκτονισμού είναι ο καμπαλισμός.

Επιπλέον, φανέρωσε ότι ο «θεός» των μασονικών στοών είναι ο Εωσφόρος και ότι οι μασόνοι έχουν ιερό καθήκον να διαδώσουν την λατρεία του Εωσφόρου, πολεμώντας ταυτόχρονα την θρησκεία του Αδονάι, δηλαδή του Χριστού. Επίσης, ο Πάικ το 1871 αναφέρει ότι σχέδιο των μασόνων είναι να ενώσουν ξανά τον Πάπα με τις ορθόδοξες Εκκλησίες, ώστε να καταστρέψουν και τους δύο.

Η Μπλαβάτσκι, με την σειρά της, ήταν κρυφή καμπαλίστρια, που ίδρυσε το 1875 την αποκρυφιστική ομάδα, που ονομάστηκε «Θεοσοφική Κοινωνία». Μέσα από την Θεοσοφία της Μπλαβάτσκι προέκυψαν διάφορα άλλα τερατώδη κατασκευάσματα, όπως το κίνημα της Νέας Εποχής και η Αριοσοφία. Ενώ είναι γνωστό ότι μέσω των θεοσοφιστών προωθήθηκε στον Δυτικό κόσμο η θεωρία πως στο Θιβέτ βρίσκεται η σοφία του σύμπαντος και ότι στον Ινδουισμό και τον Βουδισμό υπάρχει γνήσια αποκάλυψη του θεού, ελάχιστοι γνωρίζουν την σχέση της Μπλαβάτσκι με τον καμπαλισμό και τον ερμητισμό.

Θεωρίες και πρακτικές, όπως η μετενσάρκωση και ο διαλογισμός, που προώθησε η Μπλαβάτσκι, δεν προήλθαν από «φωτισμένους» ανθρώπους του Θιβέτ, αλλά από Εβραίους καμπαλιστές, καθώς τόσο η μετενσάρκωση όσο και ο διαλογισμός είναι θεμελιώδη στοιχεία της Καμπαλάχ.

Από τις σατανικές θεωρίες της Θεοσοφίας επηρεάστηκε στην συνέχεια ο Αυστριακός αποκρυφιστής Λιστ (Guido von List), ο οποίος ίδρυσε το 1902 την Αριοσοφία, με την γνωστή θεωρία περί της Αρείας φυλής, που έγινε θεμελιώδες δόγμα της ναζιστικής Γερμανίας και του Χίτλερ. Οι αποκρυφιστικές θεωρίες του Λιστ εμπλουτίστηκαν λίγο αργότερα με τις ακόμη πιο εξωφρενικές απόψεις ενός ακόμη Αυστριακού αποκρυφιστή, του Λαντς (Jorg Lanz-Liebenfels), ο οποίος δίδασκε ότι οι Άριοι (ή Θεόζωα) ήρθαν

από το διάστημα και εποίκισαν την Γη, ενώ οι άλλες φυλές (ή Ανθρωπόζωα) προήλθαν από επιμειξίες ανθρώπων και πιθήκων. Ο Λαντς χρησιμοποιούσε για σύμβολό του την περίφημη σβάστικα (αγκυλωτό σταυρό), την οποία υιοθέτησαν και οι Ναζί.

Το αποκρυφιστικό και ρατσιστικό παραλήρημα του Λαντς και του Λιστ, ο οποίος ήταν επίσης καμπαλιστής, διδάσκεται μέχρι σήμερα στις ομάδες των δωδεκαθεϊστών και των χρυσαυγιτών στην Ελλάδα, όπου δυστυχώς έχουν παρασυρθεί αρκετά νέα παιδιά.

13. Ανδρόγυνος ή αρρενόθηλυς

Τέλος, ας δούμε και το πώς συνδέεται ο αποκρυφισμός με την ομοφυλοφιλία. Όλοι βλέπουμε ότι τις τελευταίες δεκαετίες, αυτή η επαίσχυντη αμαρτία άρχισε να προβάλλεται στην τηλεόραση, στον κινηματογράφο και γενικά στα ΜΜΕ. Ξαφνικά, τα τελευταία χρόνια άρχισαν οι παρελάσεις του αίσχους κάθε Ιούνιο στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες, ενώ ταυτόχρονα άρχισαν από τις κυβερνήσεις να θεσπίζονται νόμοι υπέρ της ομοφυλοφιλίας.

Το πιο εξοργιστικό από όλα είναι το γεγονός ότι αυτή η αμαρτία εισβάλλει και στα σχολεία της χώρας μας, με την συμπαράσταση του Υπουργείου Παιδείας. Και οι περισσότεροι νομίζουν ότι αυτό το έργο είναι αποτέλεσμα είτε των «προοδευτικών» αριστερών κυβερνήσεων είτε μια γενικότερη στάση της κοινωνίας, που ξαφνικά σταμάτησε να καταδικάζει αυτήν την αμαρτία και έγινε ανεκτική και πιο φιλελεύθερη.

Ταυτόχρονα με όλα αυτά άλλαξε και η μόδα, η ενδυμασία. Στην γυναίκα επιβλήθηκε το αντρικό ντύσιμο, το παντελόνι, ενώ ο άνδρας τείνει να μιμηθεί την γυναίκα, φορώντας σκουλαρίκια, αφήνοντας μακριά μαλλιά. Τί κρύβεται πίσω από όλα αυτά; Το δόγμα των καμπαλιστών και των ερμητικών σχετικά με τον Ανδρόγυνο.

Τα καμπαλιστικά κείμενα λένε κατά λέξη ότι ο Κέτερ, ο ύψιστος θεός, είναι ανδρόγυνος (ή αρρενόθηλυς), δηλαδή είναι ενωμένος με μια γυναικεία θεότητα, και αντίστοιχα έτσι έπλασε τον πρώτο άνθρωπο, τον Αδάμ Καδμόν (Adam Kadmon), ο οποίος ήταν άνδρας και γυναίκα μαζί. Η πτώση από τον παράδεισο, ερμηνεύουν οι καμπαλιστές, προκάλεσε την διάσπαση του Αδάμ σε άνδρα και γυναίκα.

Συνεπώς, για τους καμπαλιστές, η ύπαρξη δύο φύλων είναι μια αφύσικη κατάσταση, μια ανωμαλία που προέκυψε από μια καταστροφή. Και είναι θρησκευτικό δόγμα για τους καμπαλιστές ότι πρέπει ο άνδρας να ξαναγίνει γυναίκα και η γυναίκα άνδρας, να καταργηθούν τα δύο φύλα και να επανέλθουμε στο αρχικό μεγαλείο. Αυτή είναι η αιτία που οι Σιωνιστές στην Ευρώπη χρηματοδοτούν την ομοφυλοφιλία και πιέζουν τις κυβερνήσεις να ψηφίζουν νόμους υπέρ της ανωμαλίας.

Αυτός είναι ο αποκρυφισμός, αυτή είναι η πλάνη του Διαβόλου, αυτός είναι ο ξεπεσμός των Ευρωπαίων, που αποστάτησαν από την αλήθεια του Χριστού και προτίμησαν τα ψεύδη του Εωσφόρου. Και με την πορεία που έχουν τα πράγματα στην Ελλάδα και την Ευρώπη λίγο απέχουμε από τον τελικό θρίαμβο των αποκρυφιστών, που θα ισοπεδώσουν πλήρως την δημιουργία του Θεού, ακόμη και την φυσική διάκριση των δύο φύλων.

Το ζητούμενο πλέον είναι τί κάνουμε εμείς. Οι στρατιώτες του Διαβόλου εργάστηκαν και εργάζονται μέχρι σήμερα ακατάπαυστα, για να μετατραπεί όλη η γη σε βασίλειο του Σατανά. Εμείς, οι στρατιώτες του Χριστού, η επίγεια Εκκλησία, τί κάνουμε; Θα συνεχίσουμε να σιωπούμε, να αδρανούμε ή να προβάλλουμε μια χλιαρή αντίσταση στις δυνάμεις του Σκότους; Ή θα αγωνιστούμε όπως ο Μωυσής ή ο Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος; Και εφόσον αγωνιστούμε, όπως θέλει ο Χριστός, θα νικήσουμε, δεν θα σβήσει ούτε η Ελλάδα ούτε η Ορθόδοξη Εκκλησία μας.

Ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι καὶ ὁ ρυπαρὸς ρυπαρευθήτω ἔτι καὶ ὁ δίκαιος δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι καὶ ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι (Απ. 22, 11).

Αποσπάσματα από το βιβλίο του ιστορικού-αρχαιολόγου Διόδωρου Ράμμου «*Από την Συναγωγή στην Μασονία, Ελληνική φιλοσοφία και εβραϊκός Γνωστικισμός*».

